

SCENA SŁOWA 2019:

“WIŚNIOWY SAD” Antoniego Czechowa

prezentacje:

13.06.2019 - g.18:00 - GCK, ul.Konarskiego 8, Giżycko

14.06.2019 - g.17:00 - WBP, ul.Stare Miasto 33, Olsztyn

28.06.2019 - g.18:00 - Powiatowa Biblioteka Pedagogiczna,
ul.Smętka 5, Giżycko

Zapraszamy na “Wiśniowy sad” Antoniego Czechowa.

Ten wielki rosyjski pisarz, autor błyskotliwych opowiadań i przejmujących utworów scenicznych, napisał tę sztukę w 1903 roku - czy przewidywał, jakim był w tym momencie wizjonerem? Wiśniowy sad, obiekt westchnień Lubow Raniewskiej i jej rodziny pójdzie pod topór, zostanie ścięty - niemal jak w tragedii szekspirowskiej, ale szafotem tutaj jest “duch czasu” - takie są trendy, więc pogódźmy się z faktami, ten i inne sady wpisujemy zatem w pamiętnik duszy jako raj utracony.

Wróćmy jeszcze do samego utworu scenicznego Antoniego Czechowa. Nazywa autor tę sztukę, jak i wiele innych, komedią. Na jednej z pierwszych prób przed prapremierą w moskiewskim teatrze MCHAT, przygotowywanej przez wielkiego reformatora teatralnego Konstantego Stanisławskiego, autor zapytał reżysera i aktorów, dlaczego grają tragedię, skoro on napisał komedię. Przychylił się do sądów, że pytanie było prowokacją autora, nie życzył sobie jednostronnej konwencji teatralnej. Rzeczywiście, ten i inne utwory są zarazem komediami, tragediami i psychologicznymi rozgrywkami wśród jakby różnych gatunków, a są przecież takie spójne. A ile mieści się w *poędzy*? Poędzy słowem a słowem, poędzy kwestią jedną i kolejną? Pisze prozą, a jest bezsprzecznie poetą, także muzykiem, a jego ulubiony instrument, którym włada z wirtuozerią, to dusza ludzka - czytamy Czechowa, oglądamy go w teatrze, naprawdę warto.

Zbigniew Waszkielewicz

„Szczęśliwy naród który ma poetę/ i w trudach swoich nie kroczy w milczeniu”.

Cz. Miłosz „ Oda do T. Różewicza”

Tadeusz Różewicz - poeta, dramaturg, scenarzysta filmowy, prozaik, satyryk, tłumacz poezji węgierskiej. Jeden z najwszechstronniejszych i najbardziej twórczych kontynuatorów literackiej awangardy w kraju i na świecie, wielokrotnie wymieniany jako kandydat do Nagrody Nobla. Noblistka, Wisława Szymborska, podkreślała że trudno byłoby jej sobie wyobrazić, jak wyglądałaby poezja polska bez wkładu Tadeusza Różewicza. Dlaczego? Po pierwsze: jego poezja była nazywana poezją ściśniętego gardła, a on sam twórcą poezji po Oświęcimiu, poezji odbudowującej sens po tragedii Auschwitz. Nie można było wg poety - po doświadczeniach wojny mówić tym samym językiem, dlatego stworzył nowy system wersyfikacyjny, zwany „różewiczowskim”. Nowatorstwo tego systemu polegało przede wszystkim na odrzuceniu rymu i rytmu, odrzuceniu wielkich liter i znaków interpunkcyjnych, oszczędności środków artystycznego wyrazu. Asceza słowa, prostota języka i kompozycji sprawia wrażenie łatwej w odbiorze, ale to tylko pozór. Poeta rozbija bowiem skostniałe formy języka stosując kontrast, parabolę, elipsę czy przeczucie; często posługuje się aluzjami kulturowymi, literackimi, biblijnymi. Tadeusz Różewicz w swojej twórczości, zarówno poetyckiej, dramatycznej jak i prozatorskiej doskonale diagnozuje problemy i kryzysy współczesnych mu czasów. Wciela się w rolę uważnego świadka swojej epoki, dogłębnie analizując rozbłą osobowość człowieka połowy i końca dwudziestego wieku. Kreśli obrazy typowo egzystencjalnej trwogi, w obliczu której żyje człowiek współczesny. Tak też jest w dramacie „Świadkowie albo nasza mała cywilizacja” (1962r.), którego tematem jest obraz lat sześćdziesiątych XX wieku. Utwór składa się z trzech części, niezwiązanych fabułą ani bohaterami, wspólny jest jedynie temat stopniowego zaniku i relatywizacji wartości. Sytuacje przedstawione w dramacie są wyolbrzymione, podkreślają tym samym jego jednoznacznie posępną wymowę, a bohaterowie pozbawieni imion stają się postaciami uniwersalnymi, odbiciem "każdego".

Iwona Zofia Rosa

RÓŻEWICZ

w programie wybór poezji Tadeusza Różewicza
i sztuka Świadkowie albo nasza mała stabilizacja

przypali żeby zobaczyć poetę
przypali żeby zobaczyć poetę
i co zobaczyli?

zobaczyli' człowieka
siedzącego na krześle
który zakrył twarz

a po chwili powiedział
skoda że nie przypaliście
do mnie przed dwadzieścia laty

wtedy
odpowiadał
nie było
na ścieżce

przypali
całkowicie
oddalił
moje
usty

z barwą ciemną
ich głosy czyste i mocne

nad czym pan teraz pracuje
co pan robi

odpowiedziałem
nic nie robię
dojrzałem przez pięćdziesiąt lat
do tego trudnego zadania
kiedy nic nie robię

robię "Nic"
współpratem śmiech
kiedy nic nie robię
jestem w środku
świecą wyrażenie tych
co wybrali działanie

świecą byle jakie działanie
przed byle jakim myśleniem

byle jaki Gustaw
przemienia się
w byle jakiego Konrada

byle jaki felietonista
w byle jakiego moralistę

Prezentacje:

14.11.2019 - g.18:00 - GCK, ul.Konarskiego 8, Giżycko

21.11.2019 - g.18:00 - Powiatowa Biblioteka Pedagogiczna,
ul.Smętka 5, Giżycko

22.11.2019 - g.17:30 - WBP, ul.Stare Miasto 33, Olsztyn

28.11.2019 - g.17:30 - RCK, Szkolna 1, Ryn

SCENĘ SŁOWA 2019 realizowali:

Adaptacja i reżyseria

Zbigniew Waszkielewicz

Opracowanie dźwięku

Andrzej Kowal

Asystent reżysera

Bożenna Oleksiak

W obu spektaklach wystąpili:

Czesława Aptazy, Anna Cybulska, Bożenna Oleksiak,

Lilia Rechimbach, Wiktoria Sokołowska, Ewa Sylwestrzak,

Hanna Wasilonek, Sabina Zawadzka,

Paweł Lachowicz, Jerzy Opęchowski, Stanisław Szepietowski

ponadto w spektaklu "WIŚNIOWY SAD": **Halina Stachurska**

Współorganizator:

Giżyckie Centrum Kultury

Partnerzy:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Olsztynie, Centrum Profilaktyki Uzależnień i Integracji Społecznej w Giżycku, Powiatowy Ośrodek Rozwoju Edukacji w Giżycku,
Regionalny Park Edukacji, Kultury i Turystyki w Rynie

Współfinansowanie ze środków:

Samorządu Warmińsko-Mazurskiego,

Gminy Miejskiej Giżycko i Powiatu Giżyckiego

Widowisko plenerowe

PŁONĘ DLA CIEBIE

18 maja 2019 - 20:45

Giżycko - Twierdza Boyen

- ▶ "ÓSMY DZIEŃ TYGODNIA" - pop-rock
- ▶ Katarzyna Waraksa - śpiew
- ▶ "MIŁOŚĆ - trzy dialogi" - słowo i taniec:
Teatr IOTA oraz Kętrzyński Teatr Czarno-Białej Strefy Tańca

Inscenizacja: Zbigniew Waszkielewicz
Choreografia: Piotr Frąckiewicz
Opracowanie dźwięku i światła: Andrzej Kowal

Współfinansowanie: Gmina Miejska Giżycko, Powiat Giżycki, Giżyckie Centrum Kultury
Wsparcie rzeczowe: ZNICZE M. SOSNOWSKI OLECKO i firma ANTONI R. OŁÓW AUTO-ZŁOM GIŻYCKO

N
O
C

M
U
Z
E
Ó
W

Widowisko plenerowe

"PŁOMIENIE MIŁOŚCI"

15.08.2019, g. 20:15 - Radzie

14.09.2019, g. 19:30 - Ryn

W widowisku wzięli udział

- ▶ Zespół DMS z Dobrego Miasta (15.08.2019)
- ▶ Duet: Agnieszka Panasiuk - fortepian, Paweł Panasiuk - wiolonczela (14.09.2019)
- ▶ Teatr IOTA
- ▶ Kętrzyński Teatr Czarno-Biała Strefa Tańca
- ▶ Katarzyna Waraksa - vocal

Partnerzy:

Regionalny Park Edukacji, Kultury i Turystyki w Rynie,
Fundacja PozytywArt w Rynie,
Stowarzyszenie Kombajn Kulturalny w Wydminach

Inscenizacja: Zbigniew Waszkielewicz

Choreografia: Piotr Frąckiewicz

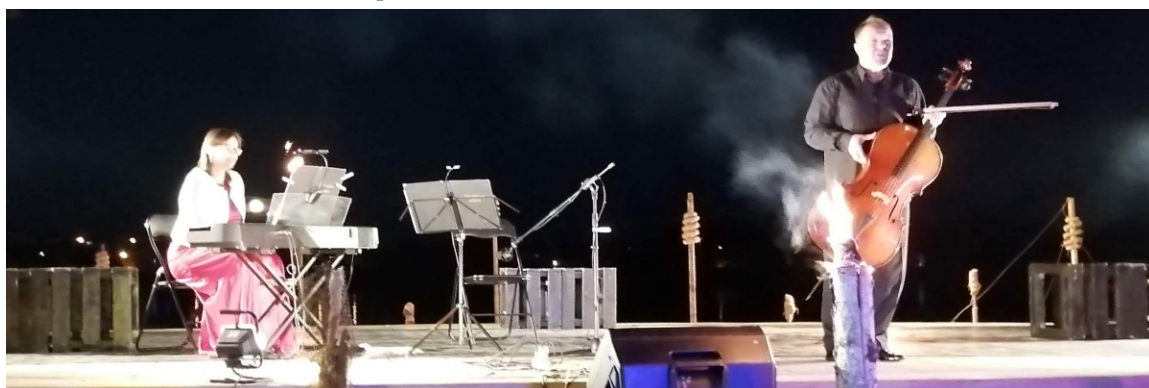
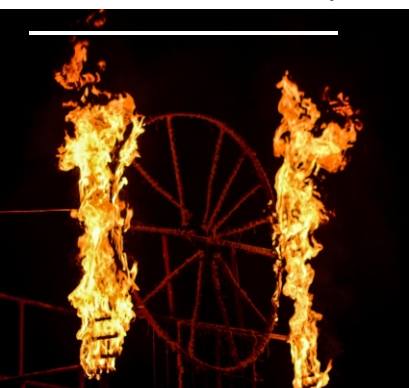
Dźwięk i światło: Andrzej Kowal

Projekt wsparty środkami

Samorządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego

Wiersze Bolesława Leśmiana w widowisku czytali: Katarzyna Boronowska, Beata Lenczewska, Teresa Piątek, Ewa Sylwestrzak, Wiktoria Sokołowska, Katarzyna Waraksa, Paweł Lachowicz, Zenon Prokopowicz

"MIŁOŚĆ - trzy dialogi" Zbigniewa Waszkielewicza w widowisku interpretowali: Lilia Rechimbach, Wiktoria Sokołowska, Ewa Sylwestrzak, Teresa Wasilewska, Paweł Lachowicz, Jerzy Opęchowski, Zygmunt Raczkowski, Zbigniew Waszkielewicz

ZADUSZKI Z POEZJĄ

29.10.2019, godz.18:00 - Giżyckie Centrum Kultury

Jan Kochanowski,
"Treny", fragmenty

Bolesław Leśmian,
z cyklu "Aniołowie"

Władysław Broniewski,
z cyklu "Anka"

Emily Dickinson,
wybór wierszy

Edgar Lee Masters,
"Umarli ze Spoon River",
fragmenty

Wiersze czytali:

Bożenna Oleksiak, Lilia Rechimbach,
Wiktoria Sokołowska, Teresa Wasilewska, Sabina Zawadzka,
Stanisław Szepietowski, Zbigniew Waszkielewicz